

József Tibor

Ady Endre: Kisvárosok őszi vasárnapjai

Ady Endre kétszer járt Kaposváron.

Második alkalommal százötz éve, 1909 őszén. Rippl-Rónai József festő Róma-hegyi villájában találkoztak, majd az egykori Korona Szállóban (ma Kapos Hotel), nagy sikerű költői esten kápráztatta el a nagyérdemű közönséget.

(Pár éve a költőről elnevezett utcában egy élethű bronzszobor testesíti meg találkozásukat a hotel mellett.)

Ez alkalomból írta – valószínű jogosan – a *Kisvárosok őszi vasárnapjai*, nem éppen hízelgő versét poros, unott, álmos, akkori kisvárosunkról...

(Hatvannégy körteérés óta figyelem szülőhelyem gyarapodását, szépülését éles, hiteles, tiszta szemmel. Önhibámon kívül, erre már hat éve nem vagyok képes. Látássérült lettem.)

Mint lokálpatrióta bátorkodom megmutatni az akkori versnek az átiratát, parafrázisát, *Naposlak örök mindennapjai* címmel...

Naposlak örök mindennapjai

Úgy vágyok társaságtokra,
mint ruhára kirakatbábok,
őszdalárdás fényfutárok,
fényes ajkú dalos lánykáim,
Naposlak dús kisasszonyai,
őszdalárdás fényfutárok,
ismét vágyódom társaságtokra.

Ezer ifjúhad tüzet
fűtött képzelgésemmel lopva
szorgosan mertem inatokba.
Közben toronyból harangoztak
s én a remény értő világot
szorgosan mertem inatokba,
ezer örömtelt ifjúhad tüzet.

Emberek emelték fejük
pillogón a Rónai barátira,
leült a nap, illant az óra,
a langymelegben meg-megakadva
kalapoztak az uszályos felhők.
Nap merült, tennék vánszorgóra,
az emberek ismét emelték fejük.

Úgy vágyok társaságtokra,
mint ruhára kirakatbábok,
őszdalárdás fényfutárok,
fényes ajkú dalos lánykáim,
Naposlak dús kisasszonyai,
őszdalárdás fényfutárok,
ismét vágyódom társaságtokra.